

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om skatte- og finansparadiser: en trussel mod EU's indre marked (initiativudtalelse)

(2012/C 229/02)

Ordfører: **Edgardo Maria IOZIA**

Medordfører: **Bernardo HERNÁNDEZ BATALER**

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg besluttede den 14. juli 2011 i henhold til forretningsordenens artikel 29, stk. 2, at udarbejde en initiativudtalelse om:

»Skatte- og finansparadiser: en trussel mod EU's indre marked«.

Det forberedende arbejde henvistes til Den Faglige Sektion for Det Indre Marked, Produktion og Forbrug, som vedtog sin udtalelse den 8. maj 2012.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 481. plenarforsamling den 23.-24. maj 2012, mødet den 24. maj 2012, følgende udtalelse med 144 stemmer for, 30 imod og 13 hverken for eller imod:

1. Resumé og henstillinger

1.1 Den Europæiske Union bør på alle mulige måder øge sin indsats i G20, OECD og FATF (Den Internationale Finansielle Aktionsgruppe) for på kort sigt at sætte en stopper for uigenomsigtige skattejurisdiktioner og forpligte medlemsstaterne til at bekæmpe den kriminalitet, som har sin base i mange af disse territorier.

1.2 De fremskridt på skatteforvaltningsområdet, som er opnået i internationale fora som OECD og G20, bør ikke forhindre EU i at anvende strengere regler, som gør det lettere at få den kapital tilbage, der via en illegal aktivitet er flyttet til udlandet til skade for det indre marked.

1.3 EØSU opfordrer EU's institutioner til at vedtage foranstaltninger, som forhindrer misbrug af »bopælsprincippet« gennem fiktive ejendoms- og bopælsregler, som gør det muligt for holdingselskaber, der ikke udøver nogen aktivitet, eller fiktive virksomheder at sikre, at ejerne ikke betaler skat i de lande, hvor de har deres bopæl. EØSU hilser Kommissionens beslutning om at fremlægge et nyt forslag om skatte- og finansparadiser i 2012 velkommen og håber, at visse medlemsstaters modvilje mod et effektivt og gennemgribende middel mod anvendelsen af aktiviteter, der sigter på at omgå eller unddrage sig de nationale skattesystemer, vil blive overvundet.

1.4 Kommissionen har fremsat et forslag til direktiv, COM(2012) 85 final, hvori der for første gang fastlægges regler om indefrysning og konfiskation af udbytte fra strafbare forhold i Den Europæiske Union. EØSU anbefaler kraftigt, at det overvejes at medtage strafbare forhold af skattemæssig art knyttet til benyttelse af skatteparadiser i direktivets bestemmelser. Forslaget indgår i et bredere politisk initiativ til beskyttelse af den lovlige økonomi mod kriminel infiltration og bygger på artikel 82, stk. 2, og artikel 83, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

1.5 Skatteparadiser er som bekendt et stort antal territorier, 44 i alt, der retsligt set er forbundet med en suveræn stat eller selv er suveræne stater. Selv når de ikke er suveræne stater, har de en stor administrativ autonomi og anvender uigenomsigtige regler om skattefritagelse og -reduktion, kapitalejerskab og -oprindelse samt om den måde, finansielle virksomheder og kommercielle selskaber, der er etableret på deres territorium, fungerer på.

1.6 EØSU finder det især beklageligt, at skatterådgivere, advokater og nogle konsulentvirksomheder bl.a. gennem reklamer tilbyder oprettelse af juridiske enheder for at bruge skatte- og finansparadiserne som middel til at omgå de krav, der stilles til virksomheder i EU, især kravet om betaling af selskabsskat og om gennemsigtighed i virksomhedernes transaktioner og finansiering.

1.7 Skatteparadiserne forvrider det indre marked. Der er derfor behov for en effektiv EU-aktion, der kan sikre skattemæssig retfærdighed og hindre en destabiliserende uigenomsigtighed, skatteunddragelse og korruption gennem skatteparadiser. Det bør ikke udelukkes fra overvejelserne at identificere handlinger på dette område som strafbare.

1.8 Alle hindringer for automatisk udveksling af bankoplysninger bør fjernes, så man let kan finde frem til de faktiske ophavsmænd til banktransaktioner og ejere af bankkonti. Det bør kræves, at multinationale virksomheder opstiller landopdelte regnskaber med specifikation af omfanget af deres aktiviteter, antallet af ansatte og udbyttet i hvert enkelt land.

1.9 Der må sættes ind på alle disse områder uden at lægge hindringer i vejen for eventuelle fremskridt, der følger af initiativer af global karakter iværksat af internationale, multilaterale organisationer, først og fremmest FN og OECD. Arbejdet skal være baseret på gensidig tillid, hvor målet er, at lovgivningerne skal være ligeværdige og at finde frem til nye, højere standarder for det internationale samarbejde vedrørende skatteparadiser.

1.10 EØSU håber på en koordineret strategi med de vigtigste lande, først og fremmest USA, så tilgangen til regulering af området bliver så global som mulig. Samtidig understreger EØSU imidlertid, at vanskeligheder med at blive enige om en international handlingsplan på ingen måde må bremse for eller forsinke EU's indsats. Europæiske standarder fastlagt i eksempelvis direktivet om europæiske opsparinger er blandt de højeste i verden. Den amerikanske *Foreign Account Tax Compliance Act* (FATCA) er et vigtigt skridt i bestræbelserne på at få amerikanske statsborgere, som ejer udenlandske finansielle instrumenter og konti i udlandet, til i højere grad at overholde skattelevgivningen. De amerikanske skattemyndigheder beder de udenlandske finansielle institutioner om »automatisk« at fremsende navnene på borgere med aktiviteter i udlandet.

1.11 I Europa har Belgien en meget avanceret lovgivning, der bygger på princippet om fortrolighed til gengæld for en politik for bekæmpelse af kriminalitet. Fortrolighed bruges som alibi for at tilsidesætte den skattepolitiske dagsorden og udviklingen af en politik, der hindrer skatteunddragelse!

1.12 Det er nødvendigt at udvikle integrerede politikker og skabe sammenhæng mellem de forskellige indsatsområder. De internationale regnskabsstandarder er blevet udformet, så de værner om investorernes og markedets interesser. Nu bør der også fokuseres på borgernes interesser. Den rolle, som IASB, en privat organisation, spiller må tages op til fornyet overvejelse. Det samme gælder dens opgave bestående i at fastlægge regnskabsregler, som bør være langt enklere og lettere at forstå.

1.13 EØSU beklager, at alle aktører inden for retsvæsen, økonomi og politi længe har vidst, at de fleste tilfælde af korruption med offentlige penge, skatteunddragelse gennem skatteparadiser, hemmeligholdelse af formuer gennem stråmænd, hvidvaskning af kapital, bestikkelse af ansvarlige embedsmænd osv. ville være umulige at gennemføre, hvis ikke en teknisk-juridisk klike var en del af disse netværk, dækkede over dem, fik stort udbytte af dem og måske i enkelte tilfælde kunne ende i toppen af deres netværk. Denne situation gør det nødvendigt med indgriben fra EU's side.

1.14 EØSU går ind for, at der iværksættes en koordineret strategi for at forbedre kampen mod skattesvig, især mod »urimelig praksis«, og for vedtagelse af regler, som begrænser den frie etableringsret i tilfælde af et arrangement med »tomme« selskaber, der kun er oprettet af skattehensyn.

2. Indledning

2.1 »Skatteparadiser« er steder, hvor topchefer for verdens største finansierings- og industriselskaber, det kunstneriske eller sociale »jetset« og multimillionærer, der kombinerer indtjening og fritid, blander sig med mere eller mindre obskure personer, som anvender de samme finansielle ressourcer, takket være hvilke de kan fremskaffe og anvende kapital, der ikke blot er erhvervet i strid med den gældende lovgivning, men også gennem økonomisk kriminalitet og forbrydelser – fra de alvorligste som mord til afpresning, narkotikahandel, våbenhandel, forfalskning, svig, bedrageri, menneskehandel og illegalt spil. Disse territorier er karakteriseret ved en række fælles forudsætninger, nemlig en uigennemsigtig funktionsmåde, et lavt beskattingsniveau for ikke-residenter, der desuden ikke udøver nogen aktivitet på det pågældende territorium. Der skabes på denne måde en skadelig konkurrence med en skjult struktur, hvor den juridiske status er totalt blottet for gennemsigtighed.

2.2 Problemerne forbundet med skatteparadiser må analyseres med udgangspunkt i tre forhold: skattereglerne og de muligheder, de indeholder for skatteunddragelse; huller i den finansielle lovgivning med den deraf følgende risiko for finansiell ustabilitet; manglen på gennemsigtig information, der åbner mulighed for, at skatteparadiserne understøttes af kriminelle aktiviteter. Fællesnævneren for disse tre aspekter, som overvåges af henholdsvis OECD, FSB og FATF, er den hemmelige karakter af eller vanskelige adgang til informationer. Hvis informationerne blev gjort gennemsigtige eller mindre uigennemsigtige, ville problemerne og truslerne fra skatteparadiser kunne inddæmmes betydeligt. Den debat om standarder, der for tiden foregår i OECD, bør fortsætte med det mål at gøre det mindre besværligt for skatte- og retsmyndigheder. Der er en reel risiko for, at man bliver enige om alt for svage og komplekse standarder blot for at imødekomme den offentlige mening (*window dressing*). Den enkleste løsning på problemet er automatisk udveksling af information.

2.3 Skatte- og finansparadiser er et fænomen, der er uløseligt forbundet med kapitalismens historie, og der findes eksempler på det så langt tilbage som den sene middelalder. Den franske revolution og den industrielle revolution var et vendepunkt, som fremskyndede tilblivelsen og konsolideringen af skatteparadiser.

2.4 Fænomenet antog enorme proportioner efter Anden Verdenskrig og spredtes til alle dele af verden: Stillehavet, Caribien og øer i Atlanterhavet, men også til små og meget små europæiske stater. Alene i de såkaldte skatte-, finans- og selskabsparadiser i Europa er der skønsmæssigt oprettet 1 million selskaber og dobbelt så mange truste. Ifølge Raymond Baker, direktør for *Global Finance Integrity*, er der alene på de britiske Jomfruøer registreret 619.916 selskaber, 20 pr. indbygger.

2.5 Karakteristisk for den aktuelle økonomiske situation er globaliseringen af handelen med varer og tjenesteydelser, kapitalens frie bevægelighed og den massive brug af nye teknologier i forbindelse med internationale finans- og handelstransaktioner. Selv om der findes »compliance«-afdelinger i de fleste finansielle institutioner, er der ikke tilstrækkeligt med regler for den enorme mængde af transaktioner, der foretages hver dag.

2.6 EU's indre marked, de finansielle og kommercielle markeders trivsel og den velordnede udvikling af økonomien med overholdelse af fælles regler for at sikre den fælles interesse står over for en enorm kapital, der er gemt væk i bekvemmelige zoner og lande og beskyttes af store interesser med store muligheder for at bestikke hele offentlige forvaltninger og bruge dem til egne formål.

2.7 Skatteparadiserne skaber såvel makroøkonomiske som mikroøkonomiske forvridninger. Som allerede nævnt kan de på det makroøkonomiske plan udgøre en trussel mod stabiliteten af de finansielle systemer. Desuden mister staten indtægter, fordi det er muligt at unddrage sig eller slippe for at betale skat af reelle og/eller finansielle investeringer, og som i stedet uundgåeligt hentes ind ved at beskatte indkomst fra arbejde. På det mikroøkonomiske plan skaber det forvridninger mellem store, små og mikrovirksomheder. For disse tre typer af aktører bliver mulighederne for at benytte sig af skatteparadisernes tilbud om skatteunddragelse eller i hvert fald aggressiv skatteplanlægning mindre, jo mindre de er.

2.8 I de første ti år af det 21. århundrede, efter de to katastrofer med epicenter i USA – de kriminelle attentater den 11. september 2001 i New York og Washington og den finansielle krise udløst af Lehman Brothers' konkurs i september 2008 – har det internationale samfund støttet fælles aktioner til regulering af de såkaldte »skatte- og finansparadiser«.

3. Skatte- og finansparadiser

3.1 De uønskede følger af disse systemer har i mange tilfælde ført til anlæggelse af straffesager om finansiering af international terrorisme og organiseret kriminalitet, skatteunddragelse og hvidvaskning af kapital, hvilket bl.a. har skabt systemiske risici på de finansielle markeder og skadet den frie konkurrences grundlæggende principper.

3.2 Der er derfor i de seneste år, som tidligere nævnt, iværksat foranstaltninger på verdensplan, og det er blevet besluttet at etablere fælles strukturer og beredskabsordninger til at håndtere truslerne mod staternes sikkerhed og borgernes velfærd.

Blandt de forskellige beslutninger på internationalt niveau udgør den aftale, der blev nået på G20-gruppens Londontopmøde den 2. april 2009, måske en afgørende ændring i forhold til de tidligere strategier.

3.3 EØSU går ind for indførelse af foranstaltninger, som fremmer bekæmpelse af skattesvig og andre ulovlige aktiviteter, der skader EU's og medlemsstaternes finansielle interesser, med det formål at sikre administrativt samarbejde gennem udveksling af oplysninger om skattespørgsmål. EØSU mener endvidere, at EU bør bemyndiges til at indlede forhandlinger om indgåelse af en aftale mellem EU og Schweiz om bekæmpelse af direkte skattesvig og direkte skatteunddragelse og sikre administrativt samarbejde i form af udveksling af oplysninger om skattespørgsmål.

3.4 Efter den omtalte G20-aftale har man forladt fremgangsmåden med analyser og anbefalinger, som tidligere blev anvendt af de organismer og fora, som beskæftiger sig med dette problem, og man kræver nu en fordømmelse af de såkaldte »usamarbejdsvillige jurisdiktioner«, herunder alle skatte- og finansparadiser. Der foreslås i den forbindelse unilaterale, bilaterale og multilaterale sanktioner samt gradvis ophævelse af bankhemmeligheden og regelmæssig offentliggørelse af lister over de territorier, der ikke opfylder kravene.

3.5 Gennemførelsen af disse krav fra G20-gruppen har imidlertid været meget skuffende. Det fremføres der forskellige grunde til.

3.6 Mange områder er taget af listen over usamarbejdsvillige jurisdiktioner, fordi de har underskrevet mindst 12 bilaterale skatteaftaler, som de har indgået med hinanden (f.eks. aftalen mellem Liechtenstein og Monaco).

3.7 Det er kort sagt tilstrækkeligt at garantere udveksling af oplysninger efter anmodning fra de myndigheder, der skal håndhæve de relevante (skattemæssige, retslige osv.) foranstaltninger, uden at de offentlige myndigheder i det pågældende territorium kan afvise det ved at påberåbe sig nationens interesse, bankhemmeligheden eller andre lignende grunde.

3.8 I disse tilfælde er det indlysende, at den bilaterale fremgangsmåde er ineffektiv. Man bør derfor koncentrere sig om at styrke den internationale (multilaterale) og overnationale indsats.

Dette bekræftes også i rapporten af 4. oktober 2011 fra organisationen Tax Justice Network, som mener, at næsten alle bilaterale aftaler, der er indgået siden 2009, er unyttige. Organisationen har derfor udarbejdet en indikator for skattemæssig uigennemsigthed baseret på to kriterier: hindringerne for anmodning om oplysninger fra andre landes kompetente myndigheder samt omfanget på det globale finansmarked af jurisdiktioner, der mistænkes for uigennemsigthed.

3.9 Som påpeget i flere særrapporter (f.eks. fra Global Financial Integrity) er de ulovlige kapitalstrømme imidlertid stadig stigende med over 10 % om året. Det har ødelæggende konsekvenser, da det bl.a. forværrer de statsgældskrises, som mange lande i verden, herunder især visse EU-medlemsstater, er ramt af.

3.10 Desværre er det kun EU, der har udarbejdet en troværdig handlingsplan på dette område, men gennemførelsen af den er mangelfuld.

3.11 Et klart eksempel herpå er gennemførelsen af direktiv 2003/48/EF om beskattning af indtægter fra ikke-hjemmehørende fysiske personers opsparing i form af rentebetalinger.

3.12 Ganske vist er der efter direktivets ikrafttrædelse blevet etableret systemer for automatisk udveksling af skatteoplysninger mellem alle EU's medlemsstater, og man har fremmet indgåelsen af aftaler med 4 europæiske stater, som tidligere blev betragtet som skatte- og finansparadiser, nemlig Andorra, Liechtenstein, Fyrstendømmet Monaco og San Marino.

3.13 Men disse europæiske lande samt Schweiz har forskellige bånd til EU, som bevirker, at det er meget kompliceret at gennemføre aftalerne. Eksempelvis har Liechtenstein tilsluttet sig Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, men er på det civil- og handelsretlige område ikke forpligtet til at samarbejde på samme niveau med de relevante forvaltningsmyndigheder, fordi det ikke har underskrevet Lugano II-konventionen af 30. oktober 2007 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager.

3.14 Man må håbe, at denne ændring af den juridiske status snart vil føre til de ønskede ændringer i betragtning af ikrafttrædelsen af Lissabontraktaten, som i henhold til EU-traktatens artikel 8 og den dertil knyttede erklæring 3 støtter etableringen af strukturerede forbindelser med små nabolande.

3.15 Uden tvivl ville det ideelle middel til sagens løsning være at indgå en multilateral aftale for at integrere de usamarbejdsvillige jurisdiktioner i det naturlige geopolitiske, juridiske og økonomiske rum på basis af en fælles model.

3.16 På samme måde har Kommissionen indbragt fire medlemsstater for EU-Domstolen, fordi de ikke har gennemført direktiv 2005/60/EF om indefrysning af pengemidler.

3.17 For at fremme en indsats med en reel overnational indvirkning bør EØSU lægge sig på linje med Europa-Parlamentets energiske holdning i beslutningen fra april 2011⁽¹⁾, som bl.a. støtter en optrapning af kampen mod uigennemsigtige oplysninger om tværnationale finansielle transaktioner. Man kunne også indføre et anmeldelsesinstrument i stil med den straflempelse, der findes på konkurrenceområdet, for at tilskynde til anmeldelse af en sådan adfærd og økonomisk belønning til anmelderne med en strafnedsættelse.

3.18 Som supplement til ovenfor nævnte foranstaltning bør der i G20 øjeblikkeligt vedtages mekanismer for at lukke hullerne i offshorelovgivningen, gennem hvilke skattereglerne i de vigtigste finanscentre i verden kan omgås.

3.19 Inden for EU's stramme kompetenceramme er det nødvendigt snarest muligt at vedtage bindende ad hoc-regler inden for den afledte ret, herunder bestemmelser, som forbyder enhver fysisk person, der kontrollerer pengemidler eller enheder med hjemsted i skatte- og finansparadiser, at modtage offentlige midler.

3.20 I 2009 var der ifølge OECD's skøn anbragt mellem 1.700 og 11.000 mia. USD i disse paradiser. OECD udarbejdede en liste, som godkendtes af G20 som grundlag for en hård konfrontation med de lande, som ikke overholdt nogen eller kun nogle få af de internationale konventioner om gennemsigthed i bank- og skatteforhold.

3.21 Rapporten fra OECD udløste en bølge af protester, især fra Schweiz, Luxembourg og selvfølgelig Uruguay. Delaware-sagen i USA blev livligt debatteret.

3.22 Amerikanerne er udmærket klar over, at Delaware er en slags skatteparadis. Næsten halvdelen af de virksomheder, der er børsnoteret på Wall Street og Nasdaq, har deres hovedsæde i den amerikanske vicepræsident Joe Bidens hjemstat. Der betaler de nemlig lavere lokale skatter og ingen skat på udbytte. At denne lille stat syd for Pennsylvania tilbyder offshore-selskaber enorme fordele og præsenterer sig som et alternativ til Caymanøerne eller Bermuda, er der langt færre, der ved – bortset fra de beskæftigede i sektoren. Overskuddet i virksomheder etableret i Delaware anses af klarhedshensyn for at tilhøre ejerne. Hvis disse ikke er amerikanske statsborgere, og hvis virksomhedens aktivitet foregår uden for USA, er de ikke skattepligtige i USA.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 6. april 2011 om beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser – Bekæmpelse af svig, Årsberetning 2009 (2010/2247)(INI).

3.23 Hvidvaskning af kapital, skatteunddragelse og midler til bestikelse eller til omlodning af midler til egne selskaber er den vigtigste og mest udbredte praksis i disse paradiser. Herfra udgår angrebene på statsgælden i lande med problemer som f.eks. de store kampanjer til beskyttelse af kapitalens ubetingede bevægelsesfrihed, der involverer medier, politiske partier og repræsentanter for institutioner.

3.24 En dårlig forvaltning på skatteområdet fremmer skattevig og skatteunddragelse og har alvorlige konsekvenser for de nationale budgetter og for systemet med EU's egne indtægter.

3.25 En stor del af de multinationale selskaber er opbygget sådan, at de kan drage fordel af skatteunddragelse i de forskellige jurisdiktioner, de opererer i. Den forskellige beskatning i de forskellige jurisdiktioner er til fordel for store, internationale eller veletablerede selskaber på bekostning af små, nationale eller nye virksomheder i opstartfasen. Strategierne for skatteunddragelse strider imod princippet om fair konkurrence og princippet om virksomhedsansvar. Disse jurisdiktioner bliver endvidere operationsbase for organisationer og virksomheder, der sender varer ud på det indre marked uden de korrekte oprindelsescertifikater og de garantier, EU kræver – til stor skade for forbrugernes interesser og evt. for folkesundheden. Til dette formål misbruges bl.a. systemet med *transfer pricing*, hvor priserne på koncerninterne transaktioner fastsættes på grundlag af en vurdering af koncernens skattebehov i stedet for på almindelige markedsbetingelser.

3.26 Multinationale virksomheder har helt sikkert ressourcerne til at offentliggøre regnskaber for hvert enkelt land for salg, driftsoverskud, koncerninterne transaktioner, overskud før skat og skat, og dette uden at administrationen bliver alt for tung. Hvis disse informationer blev offentligt tilgængelige, ville det være langt tydeligere, hvem der misbruger *transfer pricing* eller anvender aggressiv skatteplanlægning.

3.27 Manglende skattekontrol eller svage regler for tilsyn, uigennemsigtige oplysninger til identifikation af fysiske og juridiske personer eller andre juridiske eller administrative omstændigheder giver selskaber, der opererer fra disse territorier, en næsten total straffrihed og uacceptable konkurrencefordele samt et dække mod tiltag fra tredjelandes judicielle og administrative myndigheder.

3.28 EØSU fordømmer utvetydigt skatteparadisernes rolle som steder, der tilskynder til skatteundgåelse, skatteunddragelse og kapitalflugt. EU bør forstærke sin indsats mod disse fænomener og vedtage konkrete sanktioner.

3.29 Disse territorier har alvorlige negative virkninger for den internationale handel, de nationale budgetter, sikkerheden og den offentlige orden, sådan som den krise, der begyndte i 2008, har vist, og for de finansielle systemers stabilitet, og derfor har det internationale samfund gjort nogle forkølede forsøg på at få dem identificeret og gradvist udryddet.

3.30 Resultaterne af de fælles anstrengelser i G20 og FN og af OECD-initiativer rækker stadig ikke til at tackle udfordringerne fra skatteparadisernes og offshorefinanscentre og bør følges op af resolute, effektive og sammenhængende aktioner.

3.31 Indtil videre har tiltagene i bl.a. G20, FATF og OECD imidlertid kun lettet den tunge byrde, som skyldes skatte- og finansparadisernes.

3.32 De jurisdiktioner, som ikke samarbejder, må identificeres, der må foretages en evaluering af reglerens overholdelse og anvendes afskrækkende foranstaltninger for at fremme deres overholdelse. Desuden mener EØSU ikke, at OECD er et passende forum for bekæmpelse af skatteparadiser, og den indikator, der bruges til at bestemme, om en jurisdiktion samarbejder, må forbedres ved at give den en kvalitativ værdi. Desuden bør OECD ikke slette lande fra sin sorte liste, blot fordi de lover at overholde principperne om udveksling af information uden samtidig at træffe bestemmelser om effektiv håndhævelse af disse principper.

3.33 Der er tilstrækkeligt belæg for at fastslå, at den finansielle krise delvis skyldes komplekse og meget lidt gennemsigtige transaktioner udført af finansielle operatører med hjemsted i jurisdiktioner, hvor der er fortrolighed i skatteforhold, hvilket har haft alvorlige følger for investorer og købere af disse finansielle produkter. Skatteparadisernes tillader finansielle institutioner at foretage transaktioner uden for balancen og komplekse finansielle produkter, som ikke har bidraget til innovationen i den finansielle sektor og medført finansiell ustabilitet. Der er tilstrækkelige beviser for, at mange direkte udenlandske investeringer især i udviklingslande kommer fra skatteparadiser.

3.34 Den Europæiske Union er bekendt med denne situation og fordømmer med jævne mellemrum disse regimer via forskellige institutionelle myndigheder. Desværre har EU ikke været i stand til at fremme et overnationalt og administrativ regelsæt, som vil kunne begrænse mulighederne for at undgå straf.

3.35 EU's indsats har været koncentreret om at få afskaffet ca. 100 skadelige skatteordninger i medlemsstaternes jurisdiktioner, hvor finanskontrollen er begrænset, og i tredjelande. I den sammenhæng vedtog Kommissionen i 2009 og 2010 to meddelelser og en adfærdskodeks vedrørende god forvaltning på

skatteområdet, ligesom tre eksisterende direktiver beskæftiger sig med udbytte fra skatteunddragelse, administrativt samarbejde og beskatning af opsparing (under revision). Klausuler om overholdelse af god praksis eller god forvaltning på skatteområdet er desuden meget almindelige i EU's associerings-, handels- og samarbejdsaftaler med tredjelande.

3.36 Alligevel har der kun været begrænsede fremskridt, da kompetencen til at undersøge skatteforhold og idømme straf henhører under medlemsstaterne.

3.37 Ifølge banker har den nævnte amerikanske lov gjort det tydeligt, at ensidig vedtagelse af denne type foranstaltninger

skaber problemer for de finansielle institutioner som følge af den manglende kompatibilitet mellem FACTA-lovens krav om meddelelse af oplysninger, indefrysning og lukning af konti og EU-lovgivningen og/eller den nationale lovgivning i det land, hvor finansinstitutionen har sit hjemsted.

3.38 Den 4. marts 2009 holdt den daværende britiske premierminister en vigtig tale i den amerikanske kongres, hvori han opfordrede sin allierede til i fællesskab at arbejde hen imod et økonomisk system reguleret på globalt plan og for at bekæmpe brugen af finansielle ordninger udelukkende til egen personlig vinding.

Bruxelles, den 24. maj 2012

Staffan NILSSON

Formand

for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg
